

tage, at disse Indvendinger i det Mindste ikke fastholdtes i videre Omfang, og at det ærede Medlem var kommet til Erkjendelse af, at det ikke var værd at kjøre mere i den Vogn.

Paulsen: Med den høitærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle faa Linier af Betænkningen, navnlig der, hvor det dreier sig om, hvorvidt Lovforslagets Afgang til Alderdomsforsørgelse skulde omfatte en begrændset Del af Samfundet, eller om det skulde omfatte alle. Denne Del af Betænkningen lyder saaledes: „At sætte Begrændsningen saaledes, at kun de Personer, der vare trængende til en saadan Hjælp, eller at kun visse Samfundsklasser, som man mulig vilde give en Støtte, fik Afgang til at benytte Anstalten, vilde maaste i og for sig være det Korrekteste; men paa Grund af Banstelligheden ved at finde og anvende passende Grændsebestemmelser vilde denne Fremgangsmaade muligens vise sig mindre hensigtsmæssig. Mere praktisk vilde det maaste være at aabne Alle uden Forstjæl Afgang til at benytte den eventuelle Alderdomsforsørgelsesanstalt“.

Falbe-Hansen: Det ærede Medlem undlod at oplæse det, som det netop kom an paa, nemlig hvorledes Tilskudet skulde gives. Dette itaer Pag. 1401, hvor det hedder angaaende Tilskudet: „Denne Mangel kunde dog tilbøds afhjælpes ved, at det Offentlige paa en eller anden Maade ydede Tilskud til de Opparinger, som gjordes af ubemidlede Personer i det Diemed at anvende dem til Erhvervelse af en Alderdomsforsørgelse.“ Altsaa, Tilskudet gjøres til ubemidlede Personer. (Paulsen: Det er ingen Grændse!) Jeg skulde dog mene, det var en Begrændsning. Dernæst staar der Pag. 1402, 23de Linie f. o.: at Tilskudet kun maa gives til „den uheldigst stillede Del af Arbejderbefolkningen“. Jeg tror derfor heller ikke, der er nogen Tvivl om, at Tilskudet ikke skulde gives til Alle, men kun til Nogle.

Formanden (Berg): Det maa være mig tilladt ogsaa at gjøre den korte Bemærkning, at denne Betænkning, om hvis Indhold Thinget som saadant ikke har havt Veilighed til at yttre sig, under denne Forhandling har spillet en uforholdsmæssig stor Rolle.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtogs uden Afstemning.

Sorup: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til Finantsudvalget.

Formanden (Berg): Dette Forslag foreligger nu til Forhandling.

Rimestad: Jeg frygter for, at Finantsudvalget ikke vil faae den fornødne Tid til at kunne give dette Lovforslag den indtrængende Behandling, som det i saa høi Grad har Krav paa, ved Siden af at skulle opfylde sin nærmest liggende Opgave, nemlig den, at gjøre Finantsloven færdig, jeg vil ikke sige indenfor den i Grundloven forudsatte Tid, men indenfor rimelig Tid. Det har viist sig i foregaaende Aar, at en saadan Opgaves Løsning er forbunden med uoverstigelig Banstellighed, og jeg frygter for, at det ikke vil vise sig væsentlig bedre iaar, saa meget mere som Finantsudvalget jo, efter hvad vi høre, har begyndt med en lang Ferie, saaledes at det i og for sig just ikke synes at fremstynde sit Arbejde saa overmaade stærkt. Jeg tror derfor, at det vilde være heldigere at henvise Lovforslaget til et særligt Udvalg, tilmed da Finantsudvalget foruden Finantsloven ogsaa har adskillige andre Ting at beskæftige sig med — der er jo henvist flere Lovforslag til det — og man jo maa forudsætte, at det ikke er Meningen fuldstændig at begrave Sagen, i hvilket Tilfælde den jo burde henvises til Begravelsesudvalget. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et særligt Udvalg paa 11 Medlemmer.

Sorup: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at jeg netop har den Tro, at Finantsudvalget vil være særlig skiftet til at give dette Lovforslag den Behandling, som det har Krav paa. Forøvrigt er jeg overbevist om, at Finantsudvalget ikke af Hensyn til denne Sag vil forpomme den Pligt, som jeg erkjender ligger Finantsudvalget porsit og fremmest paa Hjerte, nemlig Behandlingen af Finantsloven.

Rimestad: Der er noget Drakelmæssigt i det ærede Medlems Udtalelse, idet han mente, at Finantsudvalget vilde være særlig skiftet til at give dette Lovforslag den Behandling, som det havde Krav paa. Det var mig ikke fuldstændig klart, hvad han mente hermed, og hvad det egentlig er for en Behandling, dette Lovforslag har Krav paa, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde oplyse dette, for at man derefter kunde se sig istand til at overveie, hvorvidt man kunde samstemme med hans Forslag eller ikke.